

שירים

גבריאל פרייל

מְנַצֵּחַ וּמוֹכֵס

מִן הַקּוֹץ שֶׁהִשְׁתַּלֵּט עָלַי כַּמְדָּבָר
 גִּפְץ כָּל הַמַּצְלָמוֹת וְהַבְּעִיר
 הַתְּקוּוֹת עִם הַדְּגָלִים
 אֲנִי גִמְלֵט אֶל מִזְגֵּי-הָאֵוִיר
 שֶׁל בֵּית מִזְמִין צָנֵן מֵהִיר,
 אֶל הַדְּמִיוֹן הַמְּפִיס
 שֶׁבְּכִתִּיבֵת שִׁיר
 גּוֹשֵׁם קֶרְחִי
 אָדִישׁ כְּרָאִי
 מִלְטֵשׁ זְוִיּוֹת.

עִם גְּנִיעָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל הָעֵט בְּנִיר
 אוֹתִיּוֹת מֵהֶסְסוֹת כִּיּוֹנִים מֵאֲפִירוֹת
 עַד שְׁפוֹת־חֹת בְּשִׁיר כְּנִמִּיר אֵשׁ –
 וְאִתָּה חוֹזֵר אֶל קִיּוּדְךָ,
 מְנַצֵּחַ וּמוֹכֵס כְּאֶחָד.

בֵּין אֵשׁ לְדָמָה

הַרְכָּבוֹת סָרְבוּ לְהִמְשִׁיךְ בְּדַרְכָּן.
 פִּי הַתְּחִיתִית חֲדַל מִלְּגַלְגֵּל רְעָמִים.
 וְכַחֲלִי חֲרָף מִשְׁתַּק הָיוּ הֶרְחֹבוֹת
 עֵת חֲמַמְתִּי יָדִי מוֹל לְשׁוֹנוֹת הַלֵּהָב
 שֶׁהֶעֱלוּ עֲמֻנּוֹאֵל הָרוֹמִי, לוֹרְקָה מִסְּפָרֵד,
 וְלִמְדִתִּי מָה עַל אֲתַגְרִי הַפְּכִים:

כֶּף רִגֵּשׁ עוֹד הַחֲדָר מֵעַז יִיגַם
 וְאֲנִי נִהַר צְמָא לְמִי מִשִּׁי,
 פֶּשֶׁטוֹ גּוֹפִיָּהֶם כְּלִבָּה אֲרַגְמִנִּית
 וְאֲנִי עִיר מְכַכֶּבֶת שְׁלֵג.

אוֹלָם שִׁירֵי וְשִׁירָם מוֹבְסִים
 בְּפָנַי הָאֵשׁ הָאוֹכֶלֶת וְחֹזֶרֶת
 כְּפוֹלָה וּמְכַפֶּלֶת
 שֶׁל מוֹת וְאֶהְבָּה.
 וּבְרַחֲבוֹת לֹא עֶבֶר קוֹל,
 לֹא הַבְּקִיעַ אֶת כְּפוֹרָה
 שֶׁל דְּמָמָה.